

Súd: Okresný súd Banská Bystrica
Spisová značka: 59EK/476/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6122241273
Dátum vydania rozhodnutia: 06. 04. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Marko Hudák
ECLI: ECLI:SK:OSBB:2022:6122241273.2

Uznesenie

Okresný súd Banská Bystrica v exekučnom konaní oprávneného 1./ P. C., D.. XX.XX.XXXX, N. Š.. G. XXX/XX, XXX XX A., 2./ N. C., D.. XX.XX.XXXX, N. Š.. G. XXX/XX, XXX XX A., proti povinnému H. R., D.. XX.XX.XXXX, N. D. Z.. Y. XXX/XX, XXX XX A., o vymoženie 592,37 eur s prísl., vedenom súdnym exekútorom JUDr. Martinom Bujnom, Exekútorový úrad Prievidza, so sídlom G. Švéniho 3E/9, 971 01 Prievidza pod sp. zn. 330EX 104/22, takto

rozhodol:

- I. Exekúciu podľa § 61k ods. 1 písm. a) Exekučného poriadku **z a s t a v u j e**.
- II. Oprávnenému v 1. a 2. rade náhradu trov exekučného konania **n e p r i z n á v a**.
- III. Povinnému náhradu trov exekučného konania **n e p r i z n á v a**.
- IV. Oprávnení v 1. a 2. rade sú **p o v i n n í** spoločne a nerozdielne nahradiť súdnemu exekútorovi JUDr. Martinovi Bujnovi, Exekútorový úrad Prievidza, so sídlom G. Švéniho 3E/9, 971 01 Prievidza trovy exekúcie vo výške 36,- eur do 3 dní od právoplatnosti rozhodnutia.

o d ô v o d n e n i e :

1. Oprávnení sa návrhom na vykonanie exekúcie doručenom súdu dňa 10.02.2022 domáhali od povinného vymoženiu sumy vo výške 592,37 eur s prísl. na základe exekučného titulu - uznesenia Okresného súdu Prievidza č.k. 10C/26/2010-349 zo dňa 21.07.2021. Okresný súd Banská Bystrica dňa 21.02.2022 vydal poverenie na vykonanie exekúcie pod sp. zn. 59EK/476/2022, ktorým poveril súdneho exekútora vykonaním exekúcie vo veci hore uvedených účastníkov.

2. Dňa 08.03.2022 súdny exekútor doručil súdu návrh povinného na zastavenie exekúcie, ktorý povinný dôvodil tým, že Okresný súd Prievidza vydal rozhodnutie o povinnosti žalovanej (povinného v tomto konaní) uhradiť trovy konania vo výške 592,37 eur, pričom trovy konania povinný uhradil na základe e-mailu zo dňa 09.08.2021 od centrumpravnejpomoci.sk na v ňom uvedené číslo účtu. Na základe uvedených skutočností preto povinný žiada v zmysle ust. § 61a nasl. zákona č. 233/1995 Z. z. o okamžité zastavenie exekučného konania a uvoľnenie jeho súkromného účtu.

3. Súdny exekútor k prejednávanej veci uviedol, že má za to, že v zmysle priložených dokladov bola predmetná pohľadávka uhradená v plnom rozsahu. Zároveň uviedol, že návrh povinného na zastavenie exekúcie bol postúpený na vyjadrenie oprávneným dňa 22.02.2022, avšak ku dňu predloženia návrhu povinného súdu oprávnení svoje vyjadrenie exekútorскому úradu nedoručili.

4. Podľa § 48 ods. 1 zákona č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok) a o zmene a doplnení ďalších zákonov (ďalej len „Exekučný poriadok“), exekučné konanie sa začína na návrh.

5. Podľa § 48 ods. 2 Exekučného poriadku, exekúciu možno vykonať na návrh toho, kto je oprávnený požadovať splnenie nároku z exekučného titulu preto, že povinný dobrovoľne nesplnil to, čo mu exekučný titul ukladá. Z dôvodov podľa osobitného predpisu môže návrh podať aj Justičná pokladnica.
6. Podľa § 45 ods. 1 Exekučného poriadku exekučným titulom je vykonateľné rozhodnutie súdu, ak priznáva právo, zaväzuje k povinnosti alebo postihuje majetok.
7. Podľa § 50 ods. 1 Exekučného poriadku, exekučné konanie sa začína dňom, v ktorom bol návrh na vykonanie exekúcie doručený súdu.
8. Podľa § 61k ods. 1 písm. a) Exekučného poriadku súd exekúciu zastaví v celom rozsahu alebo v časti, ak po vzniku exekučného titulu nastali okolnosti, ktoré spôsobili zánik vymáhaného nároku.
9. Podľa § 61l ods. 3 prvá veta Exekučného poriadku, ak je tu dôvod zastavenia exekúcie, súd exekúciu zastaví a rozhodne o trovách exekúcie vrátane určenia ich výšky; inak návrh zamietne.
10. Podľa § 61l ods. 4 Exekučného poriadku, rozhodnutie, ktorým sa rozhodlo o návrhu na zastavenie exekúcie, sa doručí oprávnenému, povinnému a exekútorovi.
11. Podľa § 195 Exekučného poriadku trovami exekučného konania sú trovy exekútora, trovy účastníkov exekučného konania a trovy štátu.
12. Podľa § 196 Exekučného poriadku trovami exekútora sú odmena exekútora a náhrada výdavkov ustanovených týmto zákonom.
13. Podľa § 197 ods. 1 Exekučného poriadku za výkon exekučnej činnosti podľa tohto zákona patrí exekútorovi odmena a náhrada paušálnych výdavkov a nevyhnutných výdavkov spojených s vedením konania, ktoré nie sú kryté paušálnymi výdavkami. Výška odmeny exekútora pri exekúcii na vymożenie práva na peňazné plnenie sa určí ako percento z vymoženého plnenia a nemôže presiahnuť výšku vymáhaného nároku podľa stavu ku dňu vydania poverenia na vykonanie exekúcie.
14. Podľa § 197 ods. 2 Exekučného poriadku ak je exekútor platiteľom dane z pridanej hodnoty podľa osobitného zákona, zvyšuje sa jeho odmena a náhrada výdavkov o daň z pridanej hodnoty.
15. Podľa § 199a ods. 1 Exekučného poriadku trovami oprávneného sú výdavky na zastupovanie v exekučnom konaní v súvislosti s podaním návrhu na vykonanie exekúcie a v súvislosti s návrhom povinného na zastavenie exekúcie, výdavky na zaplatený súdny poplatok a hotové výdavky spojené s podaním návrhu na vykonanie exekúcie.
16. Podľa § 199a ods. 2 Exekučného poriadku trovami povinného sú výdavky na zastupovanie v exekučnom konaní v súvislosti s návrhom na zastavenie exekúcie.
17. Podľa § 199c ods. 1 Exekučného poriadku ak sa exekúcia ukončila z iného dôvodu ako pre vymożenie alebo splnenie vymáhaného nároku povinným a ide o dôvod, ktorý možno oprávnenému pričítať, alebo z dôvodu, pre ktorý prináleží exekútorovi vydať upovedomenie o zastavení exekúcie, platí trovy podľa § 198 ods. 2 oprávnený. Ak ide o exekúciu na vymożenie pohľadávky na výživnom pre maloleté dieťa, platí trovy exekúcie zastavenej podľa § 61n ods. 1 písm. d) súd.
18. Podľa § 199d ods. 1 Exekučného poriadku oprávnený má voči povinnému nárok na náhradu účelne vynaložených trov, ktoré v exekučnom konaní platil, v rozsahu, v akom ich súd uviedol v poverení na vykonanie exekúcie alebo dodatku k povereniu na vykonanie exekúcie, ak ide o výdavky na zastupovanie v exekučnom konaní v súvislosti s návrhom povinného na zastavenie exekúcie.
19. Podľa § 199d ods. 2 Exekučného poriadku povinný má voči oprávnenému nárok na náhradu účelne vynaložených trov, ktoré v exekučnom konaní platil, ak mu súd na jeho návrh priznal ich náhradu v súvislosti s rozhodnutím o zastavenie exekúcie z dôvodu, ktorý možno oprávnenému pričítať.

20. Podľa § 199 Exekučného poriadku výšku odmeny exekútora, náhrady výdavkov, preddavku na trovy exekútora a spôsob ich určenia ustanoví ministerstvo všeobecne záväzným právnym predpisom.

21. Podľa § 22 ods. 1 Vyhlášky Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky č. 68/2017 Z. z. ktorou sa vykonávajú niektoré ustanovenia zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok) a o zmene a doplnení ďalších zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „Vyhláška“) exekútorovi patrí náhrada paušálnych výdavkov vo výške 60 eur.

22. Podľa § 22 ods. 2 vyhlášky ak sa vymáhaný nárok splní do uplynutia lehoty na podanie návrhu na zastavenie exekúcie, ktorý má podľa zákona odkladný účinok, alebo do uplynutia tejto lehoty nastane iný dôvod na ukončenie exekúcie, patrí exekútorovi náhrada paušálnych výdavkov podľa odseku 1 v rozsahu 50 %.

23. Základným predpokladom vykonania exekúcie je existencia práva oprávneného domáhať sa od povinného vymoženía toho, čo mu exekučný titul priznáva za predpokladu, že povinný si povinnosť exekučným titulom dobrovoľne nesplnil. Pod zánikom práva priznaného exekučným titulom je možné rozumieť zánik judikovaného práva ktorýmkoľvek zo spôsobov, ktoré hmotné súkromné právo predpokladá ako dôvod zániku záväzkov, pričom splnenie dlhu ako jednostranný právny úkon na strane povinného, ktorý smeruje k zániku povinnosti dlžníka plniť a jej zodpovedajúceho práva veriteľa na plnenie, je základným a typickým spôsobom zániku dlhu.

24. Povinný navrhuje exekúciu zastaviť v celom rozsahu z dôvodu, že došlo k zániku vymáhaného nároku oprávnených, keďže trovy konania na zaplatenie ktorých bol zaviazaný exekučným titulom, uhradil na základe e-mailu zo dňa 09.08.2021 centrumpravnejpomoci.sk na v ňom uvedené číslo účtu. V tejto súvislosti je potrebné uviesť, že oprávnení k návrhu na vykonanie exekúcie ako exekučný titul priložili uznesenie Okresného súdu Prievidza č.k. 10C/26/2010-349 zo dňa 21.07.2021, ktorým súd uložil žalovanej v 2. rade (povinnému v tomto konaní) nahradiť žalobcom v 1. a 2. rade (oprávneným v tomto konaní) trovy konania vo výške 592,37 eur a to na účet Centra právnej pomoci. Povinný k návrhu priložil potvrdenie o úhrade z ktorého vyplýva, že povinný uhradil v prospech Centra právnej pomoci na účet Štátnej pokladnice sumu 592,37 eur dňa 11.08.2021 s uvedením informácie pre príjemcu „10c26 2010 349 R. C. P.“. Je preto nad akúkoľvek pochybnosť zrejmé, že povinný uhradil vyššie uvedenú čiastku za účelom úhrady trov konania, na úhradu ktorých bol zaviazaný rozhodnutím Okresného súdu Prievidza č.k. 10C/26/2010-349 zo dňa 21.07.2021. Uvedené vyplýva aj z „Potvrdenia o úhrade trov konania“ vydaného Centrom právnej pomoci dňa 01.03.2022, kde Centrum právnej pomoci potvrdzuje, že na základe Uznesenia ECLI:SK:OSPD:2021:3810201885.28 (sp. zn. 10C/26/2010-349, IČS: 3810201885), H. R., D.. XX.XX.XXXX, N. N., X.. G.. D. Č.. XX uhradila Centru právnej pomoci, so sídlom Račianska 1523/71, Bratislava - trovy konania vo výške 592,37 eur na účet Centra právnej pomoci. Čiastka bola pripísaná na príjmový účet dňa 12.08.2021. Exekučný súd vzhľadom na uvedené mal za nesporné, že došlo k zániku judikovanej pohľadávky, avšak bolo potrebné zistiť, kedy k jej zániku došlo a to za účelom zistenia, či sa exekučné konanie začalo dôvodne, t.j. či v čase začatia exekučného konania reálne existoval nárok oprávnených voči povinnému vyplývajúci z právoplatného a vykonateľného exekučného titulu. V súvislosti s posudzovaním dôvodnosti zastavenia exekúcie bolo nevyhnutné sa preto vysporiadať s otázkou, kedy došlo k úhrade pohľadávky, vymoženie ktorej je predmetom exekúcie, t.j. či k splneniu dlhu povinným nastalo pred podaním návrhu na vykonanie exekúcie alebo po podaní návrhu, resp. pred alebo po začatí exekúcie.

25. Exekučné konanie sa začalo dorúčením návrhu oprávnených na vykonanie exekúcie súdu dňa 10.02.2022 na podklade exekučného titulu - uznesenia Okresného súdu Prievidza č.k. 10C/26/2010-349 zo dňa 21.07.2021. Exekúcia sa v zmysle ust. § 57 ods. 1 Exekučného poriadku začala dorúčením poverenia na vykonanie exekúcie súdnemu exekútorovi dňa 21.02.2022. Povinný podal návrh na zastavenie exekúcie z dôvodu, že po vzniku exekučného titulu nastali okolnosti, ktoré spôsobili zánik vymáhaného nároku, pričom túto skutočnosť nad akúkoľvek pochybnosť preukázal, keď k návrhu priložil potvrdenie o úhrade pohľadávky oprávnených priznanej exekučným titulom, pričom k jej zániku došlo dňom pripísania sumy 592,37 eur na účet Centra právnej pomoci dňa 12.08.2021. Vzhľadom na uvedené a na skutočnosť, že k zániku judikovanej pohľadávky došlo ešte pred podaním návrhu oprávnených na vykonanie exekúcie, súd rozhodol podľa § 61k ods. 1 písm. a) Exekučného poriadku a I. výrokom exekúciu zastavil.

26. Vzhľadom na povinnosť súdu rozhodnúť o trovách exekúcie v prípade jej zastavenia uloženú v § 611 ods. 3 Exekučného poriadku, exekučný súd sa vzhľadom na okolnosti a dôvod zastavenia exekúcie zaoberal nielen otázkou priznania náhrady trov súdneho exekútora, ale aj otázkou priznania náhrady trov exekučného konania medzi účastníkmi konania (oprávnenými a povinným) navzájom.

27. Aj keď exekučné konanie je osobitným druhom civilného procesu, súd sa pri rozhodovaní o trovách exekúcie neriadi ustanoveniami Civilného sporového poriadku, ktorý predstavuje základný kódex upravujúci civilné konanie, ale príslušnými ustanoveniami Exekučného poriadku z dôvodu, že tento upravuje problematiku trov exekučného konania komplexne. Exekučný poriadok ako právny predpis v pozícii *lex specialis* vymedzuje jednak okruh subjektov, ktorých náklady v exekučnom konaní možno považovať za trovy exekúcie a zároveň to, ktoré ich výdavky sú za trovy považované. Ide o taxatívny výpočet čo znamená, že náklady iných subjektov než účastníkov konania v procesnom postavení oprávneného a povinného, súdneho exekútora a štátu, ale ani iné náklady uvedených subjektov ako tie, ktoré Exekučný poriadok výslovne upravuje, nie je možné za trovy exekúcie považovať. V zmysle ust. § 199a Exekučného poriadku sú trovami oprávneného výdavky za zaplatený súdny poplatok, hotové výdavky spojené s podaním návrhu na vykonanie exekúcie a výdavky na zastupovanie (trovy právneho zastúpenia) v súvislosti s podaním návrhu na vykonanie exekúcie a v súvislosti s návrhom povinného na zastavenie exekúcie a za trovy povinného sú považované výdavky na zastupovanie (trovy právneho zastúpenia) v súvislosti s podaným návrhom na zastavenie exekúcie. Aj v exekučnom konaní platí základná doktrína platenia trov zaužívaná v civilnom procese, v zmysle ktorej každý z účastníkov platí trovy, ktoré mu v konaní vzniknú a trovy svojho zástupcu. Je preto potrebné rozlišovať medzi platením trov a inštitútom náhrady trov. Tento inštitút teda predstavuje povinnosť pre exekučný súd rozhodnúť o tom, či niektorý subjekt bude mať právo na refundáciu vynaložených trov a ak áno, tak voči komu a v akej výške. Všeobecne platí, že v prípade zastavenia exekúcie súdom má oprávnený voči povinnému nárok na účelne vynaložené trovy, ak ide o výdavky na zastupovanie v exekučnom konaní v súvislosti s návrhom povinného na zastavenie exekúcie a povinný má voči oprávnenému nárok na náhradu účelne vynaložených trov ak ide o zastupovanie v súvislosti s jeho návrhom na zastavenie exekúcie, pričom predpokladom pre priznanie takejto náhrady je miera ich úspechu v prebiehajúcom konaní. Exekučný súd ďalej uvádza, že inštitút zastavenia exekúcie za súčasne platnej právnej úpravy je zakotvený v ust. § 61k a § 61n Exekučného poriadku, keď o zastavení exekúcie z dôvodov uvedených v § 61k ods. 1 Exekučného poriadku rozhoduje súd a z dôvodov ustanovených v § 61n ods. 1 Exekučného poriadku rozhoduje súdny exekútor poverený vykonaním exekúcie. Súd o zastavení exekúcie rozhodne, ak po vzniku exekučného titulu nastali okolnosti, ktoré spôsobili zánik vymáhaného nároku alebo ak bol exekučný titul zrušený alebo je tu dôvod podľa osobitného predpisu, pre ktorý sú uznanie alebo výkon cudzieho exekučného titulu neprípustné, alebo ak sú tu iné skutočnosti, ktoré bránia vymáhateľnosti exekučného titulu. Nakoľko exekučný súd v prejednávanej veci exekúciu zastavil, zároveň sa zaoberal otázkou náhrady trov exekučného konania medzi účastníkmi konania, t.j. medzi oprávnenými a povinným navzájom a dospel k záveru, že tieto nie je možné priznať žiadnemu z účastníkov, a to vzhľadom na nasledovné. Ako už bolo vyššie uvedené Exekučný poriadok vymedzuje trovy exekučného konania na strane oprávneného ako trovy právneho zastúpenia v súvislosti s návrhom povinného na zastavenie exekúcie a na strane povinného ako trovy právneho zastúpenia v súvislosti s jeho návrhom na zastavenie exekúcie. K trovám exekučného konania zároveň patria aj trovy, ktoré si oprávnený uplatnil v návrhu na vykonanie exekúcie a ktoré mu boli priznané v poverení na vykonanie exekúcie. Keďže oprávnení v predmetnej veci nemali úspech a povinný v konaní nebol právne zastúpený, súd vzhľadom k už uvedenému rozhodol tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto uznesenia a žiadnemu účastníkovi konania náhradu trov nepriznal.

28. Pokiaľ ide o rozhodovanie exekučného súdu o trovách súdneho exekútora, ten uvádza, že za výkon exekučnej činnosti patrí exekútorovi odmena a náhrada paušálnych výdavkov a nevyhnutných výdavkov spojených s vedením konania za predpokladu, že tieto neboli kryté paušálnymi výdavkami. Nárok exekútora na paušálnu náhradu hotových výdavkov (náhradu paušálnych výdavkov) vzniká začatím exekúcie, a teda doručením poverenia na vykonanie exekúcie, pričom nárok na odmenu vzniká postupne, a to v závislosti od vymoženého nároku oprávneného. Súdnemu exekútorovi v súvislosti s exekučnou činnosťou patrí podľa § 22 ods. 1 vyhlášky náhrada paušálnych výdavkov vo výške 60,- eur a v prípade, ak sa vymáhaný nárok splní do uplynutia lehoty na podanie návrhu na zastavenie exekúcie, ktorý má podľa zákona odkladný účinok, alebo do uplynutia tejto lehoty nastane iný dôvod na ukončenie exekúcie, patrí exekútorovi náhrada paušálnych výdavkov vo výške 30,- eur. V exekučnom

konaní sa v súvislosti s otázkou platenia trov exekútora uplatňuje základné pravidlo, podľa ktorého tieto trovy platí povinný. Z uvedeného pravidla existuje výnimka, v zmysle ktorej platí trovy exekútora oprávnený v prípadoch, ak sa exekučné konanie končí inak ako uspokojením pohľadávky oprávneného. V tejto súvislosti možno hovoriť o tých prípadoch, ak o zastavení exekúcie rozhodne exekučný súd podľa § 61k Exekučného poriadku a zároveň dôjde k naplneniu ďalšieho zákonného predpokladu, že dôvod zastavenia je možné pričítať práve oprávnenému a o prípadoch, ak súdnemu exekútorovi prináleží vydať v konaní upovedomenie o zastavení exekúcie z dôvodov uvedených v § 61n Exekučného poriadku. V predmetnej veci súd exekúciu zastavil a dôvod zastavenia možno pričítať oprávneným, nakoľko títo návrh na vykonanie exekúcie podali tom, čo pohľadávka priznaná exekučným titulom zanikla. Exekučné konanie je ovládané dispozičnou zásadou a začína sa výlučne na návrh, na ktorý je procesne legitimovaný oprávnený v prípade, ak povinný dobrovoľne nesplnil povinnosť vyplývajúcu mu z exekučného titulu. Vyjadrenie dispozičného princípu na strane oprávneného teda spočíva v tom, že je výlučne na oprávnenom, kedy a či vôbec návrh na vykonanie exekúcie podá. Nakoľko ide o konanie, ktoré sa začína len na základe návrhu a teda ide o konanie návrhové, ktoré je vedené na vymoženie pohľadávky oprávneného, riziko spojené s neúspechom v konaní v prípade, ak súd exekúciu zastaví z dôvodu, že po vzniku exekučného titulu nastali okolnosti, ktoré spôsobili zánik vymáhaného nároku, je preto rizikom oprávneného. V predmetnej veci bolo teda výlučne na rozhodnutí oprávnených či návrh na vykonanie exekúcie po zvážení tohto rizika podajú alebo nie.

29. Exekučný súd v súlade s vyššie citovanou právnou úpravou súdnemu exekútorovi priznal nárok na náhradu trov exekúcie vo výške 36,- eur, ktorá pozostáva z paušálnych výdavkov v zmysle ust. § 22 ods. 1 v spojení s ust. § 22 ods. 2 vyhlášky (vo výške 30,- eur + 20 % DPH, nakoľko súdny exekútor je platiteľom dane z pridanej hodnoty), pričom na ich úhradu zaviazal oprávnených. Súd má totiž za to, že v konečnom dôsledku boli to práve oprávnení, ktorí procesne zavinili zastavenie exekúcie, keďže návrh na vykonanie exekúcie podali po zániku judikovanej pohľadávky.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu je prípustné podať sťažnosť v lehote 15 dní od doručenia uznesenia na Okresnom súde Banská Bystrica.

Sťažnosť môže podať ten, v koho neprospech bolo uznesenie vydané.

Sťažnosť len proti dôvodom uznesenia nie je prípustná.

V sťažnosti musí byť uvedené, ktorému súdu je určená, kto ju podáva, proti ktorému uzneseniu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto uznesenie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa sťažovateľ domáha.

V sťažnosti možno uvádzať nové skutočnosti a dôkazy, ak je to so zreteľom na povahu a okolnosti sporu možné a účelné.